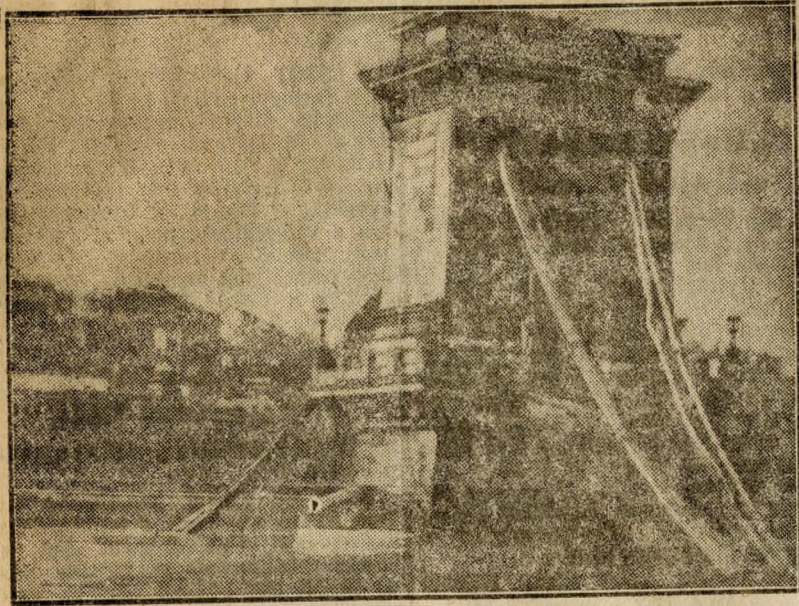
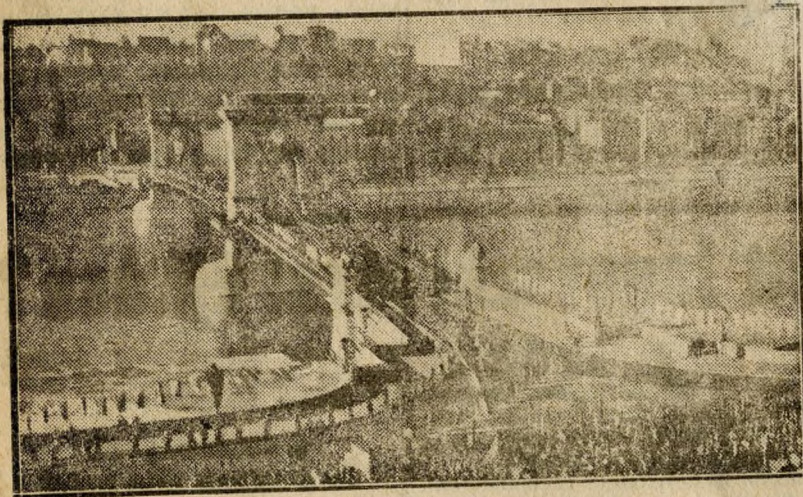

1949 NOV. 25

16 A fasiszták lerombolták, a népi demokrácia felépítette

Közel négy esztendőn át kísértett ez a szomorú látvány: a hajdan büszke fvelésű láncok szomorúan csilgtek a vízbe, de a magyar nép áldozatkészségén elindult az újjáépítés, munkája hároméves tervünk dicső eredményeképpen ma már újra áll a híd.

Felavatásának századik évfordulóján nyitott meg a közönségnek. Boldog emberek százai ünneplik a felszabadult munkásosztály hatalmas alkotását, a Lánchídat!

pestre vonatkozó újságcikkek

Szike: Lánchíd cikkek

Osztályozás

Tárgy

624.2

"1949"

Személy

Helyszám

Ely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Székesfővárosi házinyomda 1926 — 8891

Lap: S.ZIKRA

Megjelent: 1949 NOV. 25

16 ... mint a kősziklára!"

Szombaton, tizenkilencedikén este csillagos volt az ég. Szürke esős napok után most lehetett először tisztán látni a város fényeit: parti lámpákat, a hegyekről csillanó kivilágított ablakokat s a két hatalmas kőboltozatos pillért a tükröző Dunán.

Szombat este mindenki a Lánchídat nézte. Amint a villamos kifutott a Szent István-körút utolsó házai közül, az autóbusz elhagyta a Kossuth-teret, az emberek megfordultak, helyet kértek, ablakhoz nyomultak, minden szem a régről ismert képet kereste.

A híd ragyogott. Csúcsain vörös drapériák lobogtak, a korlátok felett kékes fényt szórtak a kovácsolt lámpák. Ismerős volt a látvány s mégis szokatlan, új.

Kivilágított Lánchíd... Mindannyian emlékezünk még a karsú és előkelő fényfüzérre, képes levelezőlapokra: Budapest a Duna királynője, a Lánchíd rajta a csillogó ékszer. Nagy ünnepeken, híres vendégek érkezésekor felgyújtották a korlátok, trapezok szélén húzódó villanykörte-sort. Akkor, amikor a walesi herceg öngyelt a pesti lokálokban, amikor az olasz király számos kispárnára felpolcolva, végigkocsikázott az Andrássy-úton, Ciano gróf közölte illetékes körökkel, hogy a nyugati hatalmak sem bánják, ha Horthy Miklós ismét felül a fehér lovára, amikor az elegáns pezsgőügynökök náci külügyminiszterré lett Ribbentrop mérte fel a várost, vajjon mennyi ér majd mint katonai támaszpont?

A füzér ragyogott, igaz, itt-ott foghíjjasan, mert „ismeretlen tettesek” estéről-estére kicsavartak néhány villanykörtét. Harminc-ötven fillért ért akkoriban egy-

egy ilyen használt körte kiló kenyereit, népszállói éjszakai kát...

A nyugati hatalmak nem bánták, hogy az ellentengernagy főfőméltósága ismét felül fehér lovára s Hitler elindult meghódítani Európát. A hídát felrobbantották...

Évtizedekig nem indul meg itt az élet, mondogatták a kishitűek a Dunába szakadt tartóláncok láttán. Nagyferenci hiszgaszák, jobboldali szociáldemokraták amerikai kölcsönről rebesgettek, de a közlekedési minisztérium már értekezletet tartott a hídak újjáépítéséről. Az egyik napilap munkatársa az értekezlet közben hirtelen Gerő elvtárshoz fordult:

— És mi lesz a Lánchíddal?

— A Lánchíd? A Lánchídat avatásának századik évfordulóján, november 20-án átadják a közforgalomnak...

A magyar nép megtanulta, tudja, Pártunk vezetői szavaára építeni lehet, mint a kősziklára. Avatásának századik évfordulóján napfényes vasárnap délelőtt, átadták a hídát a közforgalomnak, átadták a magyar népnek. Az új Lánchíd kőkapui felett már a Népköztársaság cimere hirdeti, hogy a hídát a hároméves terv adta Budapestnek. A pesti pillér felett hatalmas éltelen-jelvény tanúskodik a magyar munkásság áldozatkészségéről. Lámpafüzér, de a reflektorok fényét visszaverő pillérek,

Új fények ragyognak a Lánchídon. Nem előkelőkötő kőboltozatok, acéltraverzek hirdetik a dolgozó nép munkájának teremlő erejét.